

Note

Opinia publică și putregaiul universitar

Invățător... jud. Bacău, scrisoare din 29 Dech. 1940 :

Stimate Domnule Profesor

Am cetit cu multă plăcere numerele apărute până -n prezent din 'Cetatea Moldovei'.

Partea literară și științifică am sorbit-o cu nesaț. M-a impresionat profund de penibil cele arătate de D-v în *Noua ordine universitară*. Se poate ca unii dintre D-nii profesori universitari să fie lipsiți de cele mai elementare scrupule ? Să nu cunoască materia de specialitate ; să se sustragă căilor legale ; să nu ște cursuri ; să se preteze la cele mai înșoitoare atitudini ?

Ce fel de exemplu oferă societății rominești, pe care trebuie s-o îndrumeze din marele post ce dețin ? Mai pot ei da sfaturi morale ? Mai pot compărea ca examinatori ai noștri la definitivat și înăintare ?

Pentru mine profesorul universitar e un zeu al științei, al binelui, al frumosului, al adevărului, al dreptății, e mai catolic decit Papa.

Prin analogie, ce s-ar alege de satele noastre dacă ne-am comporta după exemplele date ?

Dorind ca 'Cetatea Moldovei' să-și realizeze țelurile produse, pentru care militează cu atit curaj, vă rog să primiți asigurarea deosebitei mele considerațiuni. La mulți ani anul nou 1941.

Dr. Gr. T. Popa despre I. Petrovici

Puțină logică... D-1 Prof. I. Petrovici, mulțămind prin gazetă alegătorilor săi dela Colegiul universitar, crede necesar ca [.] odată cu amarăciunea «candidatului fără noroc», să strecoare o insultă atit la adresa profesorilor cit și a Universității (sic. -ei !). Intr-adevăr [.] domnia-sa scrie astfel ('Lumea' dela 22 Decembrie 1928) : «...în momente când nu vă pot fãgãdui nimic și nu prezint

nici perspectiva unor servicii apropiate [,] v-ați amintit cu simpatie, etc.». Prin asta d. Petrovici insinuează că Profesorii Universitari (sic, P-, U-!) dau voturile pentru «servicii», firește personale, căci celelalte nu se mai pot chema servicii, și solicitatorii voturilor «făgăduesc», și poate chiar propun, pentru obținerea voturilor, astfel de servicii, evident tot personale. În șoaptă, dela ureche la ureche, și după diverse năduhuri, s-a mai spus de multe ori așa ceva. Dar de scris, sub (= supt) iscălitură proprie, de un om cu răspundere, nu am văzut încă să fi fost.

Dar d. Petrovici știe ce știe și probabil e bine informat. Domnia Sa exagerază de sigur, fiindcă nu toți profesorii votează pe «servicii» și «făgădueli», sînt sigur că nici macar nu sînt mulți aceea cari o fac. Dar unia desigur sînt și sînt chiar de aceea cari își cheltuesc o însemnată energie, (sic, virgula!) ca să falsifice un rezultat, prin amestecul lor unde nu sînt chemați și nici competenți. Așa de pildă, știu eu pe unul, care a făcut tot ce i-a stat în putință să «deturneze» voturi atunci cînd eu am candidat la Catedra (sic, C-!) de Anatomie (sic, A-!) dela Facultatea de Medicină. Profesorul acela, foarte sensibil la «deturnare de voturi» era profesor de Filosofie (sic, F-!) la Facultatea de Litere și se putea pricepe în Anatomie tot atîta cît Șahul Persiei în Omiletică. Și totuși profesorul s-a postat în Ușa Rectoratului (sic, U-, R-!) și nu știu dacă [,] prin «făgădueli» ori prin servicii concomitent prestate, a cercat să convingă pe mai mulți membri din Senat, reușind cu unul, — natura serviciilor nu putea admite două sau mai multe persoane, ca să nu voteze cum hotărîseră (sic, ri-, -ră!) și cum iscăliseră, ci pe dos! Și pentru moment mi-a împiedecat intrarea în Universitate.

Firește e urît, e foarte urît [,] pentru că îndemnurile date împotriva altuia se pot întoarce cîndva și împotriva ta, ori cu o frază biblică: «ale tale dintru ale tale».

Dar cînd la Rectorat, unde votul are o putere redusă și se dă după alte criterii, a... atunci e o crimă să se schimbe votul, e o abominabilă crimă și chiar o vulgară îndelicateță. O fi și asta «logică», dar mie nu-mi prea pare.

Prof. Dr. Gr. T. Popa

Extras din dosarul individual al D-lui Dr. Gr. T. Popa în posesiunea mea,—manuscris autograf.

Francmasonii

Al. Rosetti, profesor la Facultatea de Litere din București, cătră Iorgu Iordan, profesor la Facultatea de Litere din Iași :

Uniunea Fondățiilor Culturale Regale
Secretarul General

București, 29.3.1940

Iubite Doamna Iordan

Mă grăbesc să-ți mulțumesc pentru bunele rînduri din 27 cor. (Ți-am scris ieri, dar am uitat să-ți răspund la întrebarea D-tale: cu broșura Tru-